

ผลการเสริมเมไธโอนีนในอาหารต่อสมรรถภาพการผลิตไข่ของนกกระทาญี่ปุ่น
Effects of Dietary Methionine Supplementation on Egg Production Performance
Of Japanese Quail

มงคลชัย อนุพันธ์

Mongkolchai Anupan

ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

การเลี้ยงนกกระทาญี่ปุ่นเพื่อผลิตไข่เชิงพาณิชย์มักพบข้อจำกัดด้านกรดอะมิโนจำเป็นในวัตถุดิบอาหาร โดยเฉพาะเมไธโอนีน สัมมนาครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ผลของระดับความเข้มข้นของเมไธโอนีนในอาหารต่อสมรรถภาพการผลิตไข่ของนกกระทาญี่ปุ่น จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ระดับความเข้มข้นของเมไธโอนีนในอาหารส่งผลโดยตรงต่อน้ำหนักไข่ ปริมาณการกินอาหารและอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นไข่ นกกระทาที่ได้รับอาหารที่ไม่มีเมไธโอนีน (0%) จะมีสมรรถภาพการผลิตที่ต่ำมาก โดยระดับความเข้มข้นของเมไธโอนีนในอาหารที่ 0.45–0.50% ถือเป็นระดับพื้นฐานที่เพียงพอต่อการรักษาสมรรถภาพการผลิตให้เป็นปกติ อย่างไรก็ตาม การศึกษาพบว่า การเพิ่มระดับความเข้มข้นของเมไธโอนีนให้สูงขึ้นถึงระดับ 1.50% จะให้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด ทั้งในการเพิ่มน้ำหนักไข่อย่างมีนัยสำคัญและทำให้อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นไข่ดีที่สุดที่สุด ทว่าการใช้อาหารที่มีความเข้มข้นสูงเกินกว่านี้ (2.50–3.50%) จะไม่ช่วยเพิ่มผลผลิตไข่เพิ่มเติมและกลับส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้อาหารแย่ลง

คำสำคัญ : เมไธโอนีน การเสริมเมไธโอนีนในอาหาร สมรรถนะการผลิตไข่ นกกระทาญี่ปุ่น

บทนำ

การเลี้ยงนกกระทาญี่ปุ่น (*Coturnix japonica*) กำลังได้รับความนิยมมากขึ้น เนื่องจากมีผลผลิตไข่สูง ใช้เวลาสั้น และพื้นที่น้อย นอกจากนี้ ไช้่นกกระทายังเป็นแหล่งโปรตีนคุณภาพสูงที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพผู้บริโภค ทำให้เป็นทางเลือกสำคัญในการผลิตไข่เชิงพาณิชย์ในหลายประเทศ (Kullawong et al., 2016; Reda et al., 2020) สมรรถภาพการผลิตไข่ของนกกระทาขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย โดยเฉพาะการจัดการด้านโภชนาการ โดยกรดอะมิโนเป็นสารอาหารที่จำเป็นต่อการสร้างโปรตีน หากได้รับไม่เพียงพอ อาจส่งผลต่ออัตราการไข่และคุณภาพไข่ (Alagawany et al., 2021; Aziz et al., 2025) เมไทโอนีนเป็นกรดอะมิโนจำเป็นที่มีกษัตริ์ในสุตรอาหารจากพืช ส่งผลต่อการเจริญเติบโตและการผลิตไข่ (Reda et al., 2020; Aziz et al., 2025) การเสริมเมไทโอนีนในอาหารสามารถเพิ่มจำนวนไข่ น้ำหนักไข่ และปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้อาหาร อย่างไรก็ตาม ระดับที่เหมาะสมอาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับช่วงอายุและวัตถุประสงค์การเลี้ยง (Kullawong et al., 2016; Reda et al., 2020) มีรายงานวิจัยล่าสุด ศึกษาการลดระดับเมไทโอนีนในอาหารร่วมกับสารให้หมู่เมทิลอื่น ๆ เช่น โคลีนและเบทาอิน เพื่อลดต้นทุนอาหารและเพิ่มความยั่งยืนในการผลิต (Gül et al., 2023) ดังนั้นการศึกษาผลของการเสริมเมไทโอนีนในอาหารต่อสมรรถนะการผลิตไข่ของนกกระทาญี่ปุ่นจึงมีความจำเป็น เนื่องจากระดับเมไทโอนีนที่เหมาะสมอาจแตกต่างกันตามช่วงอายุและสภาพการเลี้ยง การศึกษานี้จะช่วยให้อ้าใจความสัมพันธ์ระหว่างระดับเมไทโอนีนกับสมรรถนะการผลิตไข่ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ผลการเสริมเมไทโอนีนในอาหารต่อสมรรถนะการผลิตไข่ของนกกระทาญี่ปุ่น

การศึกษาของ Kullawong et al. (2016) พบว่า การเสริมเมไทโอนีนในอาหารสำหรับนกกระทาญี่ปุ่นที่ระดับ 0.45–0.65% ไม่ส่งผลให้สมรรถภาพการผลิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านน้ำหนักไข่ ปริมาณการกินอาหารเฉลี่ยต่อวัน และอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นไข่ ในทุกช่วงอายุที่ศึกษา (Table 1) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอาหารพื้นฐานที่ใช้ในการทดลองมีระดับเมไทโอนีนเพียงพอต่อความต้องการของนกกระทาแล้ว ในช่วงเริ่มให้ไข่ (6–10 สัปดาห์) และช่วงที่ให้ไข่อย่างสม่ำเสมอ (10–18 สัปดาห์) น้ำหนักไข่และปริมาณการกินอาหารของนกกระทาทุกกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน แม้ว่าการเพิ่มระดับเมไทโอนีนจะมีแนวโน้มช่วยให้น้ำหนักไข่เพิ่มขึ้นและค่า FCR ลดลงเล็กน้อยในบางช่วงอายุ แต่ผลดังกล่าวไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาผลรวมตลอดช่วงอายุ 6–18 สัปดาห์ พบว่ากลุ่มที่ได้รับเมไทโอนีนที่ระดับ 0.60–0.65% มีแนวโน้มที่จะให้ประสิทธิภาพการใช้อาหารที่ดีกว่าเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม การเสริมเมไทโอนีนในระดับสูงกว่าความต้องการกลับไม่ช่วยเพิ่มสมรรถนะการผลิตอย่างชัดเจน

จากผลการศึกษาของ Kullawong et al. (2016) สรุปได้ว่า การเสริมเมไทโอนีนในช่วง 0.45–0.65% ไม่ส่งผลต่อสมรรถภาพการผลิตของนกกระทาญี่ปุ่นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งอาจเกิดจากการได้รับเมไทโอนีนอย่างเพียงพอจากสุตรอาหารพื้นฐาน หรือมีกรดอะมิโนจำเป็นชนิดอื่นเป็นปัจจัยที่จำกัดการตอบสนองต่อเมไทโอนีน

Aziz et al. (2025) รายงานว่าการเสริม DL-methionine ในอาหารมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อสมรรถนะการผลิตของนกกระทาญี่ปุ่น โดยเฉพาะในด้านน้ำหนักไข่ การกินอาหาร และอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นไข่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของกรดอะมิโนเมไทโอนีนในกระบวนการเผาผลาญและการผลิตของสัตว์ปีก การเพิ่มระดับ DL-methionine โดยเฉพาะในช่วง 1.50–3.50 g/kg ส่งผลให้น้ำหนักไข่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในทุกช่วงอายุที่ศึกษา (Table 2) ซึ่งให้เห็นว่าเมไทโอนีนเป็นกรดอะมิโนจำเป็นที่มีบทบาทโดยตรงในการสังเคราะห์โปรตีนและเป็น

องค์ประกอบสำคัญของไข่ เช่น อัลบูมินและไข่แดง การได้รับเมไธโอนีนในปริมาณเพียงพอจึงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสะสมสารอาหารในไข่ ทำให้เกิดน้ำหนักไข่ที่เพิ่มขึ้น (National Research Council, 1994; Leeson & Summers, 2001)

Table 1 Egg production of Japanese quails fed with different level of methionine in diet. (cont.)

Items	Experimental diets methionine (%)					SEM
	0.45	0.50	0.55	0.60	0.65	
6 to 10 weeks of age						
Egg weight (g/b/d)	7.40	7.54	7.48	7.54	7.55	0.10
Average daily feed intake	19.72	19.48	19.45	19.50	19.41	0.28
Feed conversion ratio	2.67	2.58	2.60	2.58	2.57	0.05
10 to 14 weeks of age						
Egg weight (g/b/d)	7.18	7.30	7.25	7.28	7.29	0.06
Average daily feed intake	20.99	21.05	20.81	20.62	20.52	0.38
Feed conversion ratio	2.93	2.88	2.87	2.84	2.81	0.07
14 to 18 weeks of age						
Egg weight (g/b/d)	7.20	7.28	7.28	7.34	7.33	0.55
Average daily feed intake	21.31	20.91	20.94	21.04	20.86	0.26
Feed conversion ratio	2.96	2.87	2.88	2.87	2.84	0.04
6 to 18 weeks of age						
Egg weight (g/b/d)	7.26	7.37	7.34	7.40	7.39	0.05
Average daily feed intake	20.68	20.48	20.40	20.39	20.26	0.12
Feed conversion ratio	2.85	2.78	2.78	2.76	2.74	0.03

Source: Kullawong et al. (2016)

ในด้านการกินอาหาร การเสริม DL-methionine ส่งผลให้การกินอาหารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในบางช่วงอายุ โดยเฉพาะในช่วง 8–12 และ 8–16 สัปดาห์ เมื่อข้อจำกัดด้านกรดอะมิโนอย่าง Methionine ถูกขจัดออกไป จะส่งผลให้กระบวนการเมแทบอลิซึมภายในร่างกายทำงานได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ส่งผลให้นกกระทามีอัตราการเจริญเติบโตและการผลิตไข่ที่สูงขึ้นตามศักยภาพทางพันธุกรรม ซึ่งกระบวนการทางสรีรวิทยาเหล่านี้ต้องการพลังงานและสารอาหารสนับสนุนเพิ่มขึ้น เป็นปัจจัยขับเคลื่อนให้นกต้องบริโภคอาหารมากขึ้นเพื่อตอบสนองต่อ ความต้องการของร่างกาย (National Research Council, 1994; McDonald et al., 2011) สำหรับการสร้างฟองไข่ที่มีขนาดใหญ่ขึ้นตามที่ปรากฏในผลการทดลอง ในช่วงอายุ 12–16 สัปดาห์พบว่าการเสริมเมไธโอนีนในระดับสูงอาจไม่จำเป็นต้องนำไปสู่การเพิ่มการกินอาหารเสมอไป (Table 2) ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับกลไกการควบคุมความอยากอาหารของสัตว์เมื่อได้รับสารอาหารที่เพียงพอ

สำหรับอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นไข่ (FCR) ผลการศึกษาของ Aziz et al., (2025) แสดงให้เห็นว่าการเสริม DL-methionine ในระดับ 1.50–2.50% เป็นระดับที่ดีที่สุดในการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์จากอาหาร

โดยมีค่า FCR ต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถวิเคราะห์ได้จากบทบาทเชิงหน้าที่ของ Methionine ในฐานะกรดอะมิโนจำเป็นลำดับแรก สำหรับโภชนาการสัตว์ปีก โดย DL-methionine ทำหน้าที่เป็นสารตั้งต้นหลักในกระบวนการสังเคราะห์โปรตีนทางชีวภาพ และการสังเคราะห์โปรตีนในไข่ขาว (Albumin) (National Research Council, 1994; Leeson & Summers, 2001) การเสริมในระดับที่เหมาะสมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์จากกรดอะมิโน และรักษาสสมดุลของกรดอะมิโนในสูตรอาหาร ส่งผลให้กระบวนการเมแทบอลิซึมทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ลดการสูญเสียพลังงานในการขับไนโตรเจนส่วนเกิน และนำไปสู่การเพิ่มน้ำหนักไข่ ต่อหน่วยอาหารที่กินได้อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่การเสริมในระดับสูงถึง 3.50% แม้ว่าจะช่วยเพิ่มน้ำหนักไข่ แต่กลับพบว่ามีความโน้มที่จะทำให้ค่า FCR สูงขึ้นเล็กน้อย (Table 2) แสดงให้เห็นว่าการได้รับเมไทโอนีนเกินความต้องการอาจลดประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์จากอาหาร

Table 2 Productive performance of Japanese quail as affected by dietary

Items	DL-Methionine Levels (%)					SEM	p Value	
	0	0.50	1.50	2.50	3.50		Linear	Quadratic
Egg weight (g)								
8-12 weeks	11.45 ^c	11.83 ^b	12.57 ^a	12.44 ^a	12.43 ^a	0.068	<0.001	<0.001
12-16 weeks	11.83 ^c	12.20 ^b	12.63 ^a	12.57 ^a	12.50 ^a	0.054	<0.001	<0.001
8-16 weeks	11.64 ^c	12.02 ^b	12.60 ^a	12.51 ^a	12.46 ^a	0.054	<0.001	<0.001
Feed intake (g/bird)								
8-12 weeks	823.00 ^e	847.00 ^d	868.00 ^c	900.33 ^b	919.33 ^a	4.81	<0.001	0.95
12-16 weeks	827.67 ^b	863.00 ^{ab}	893.33 ^a	851.67 ^b	838.33 ^b	11.08	0.79	<0.001
8-16 weeks	825.67 ^c	855.33 ^b	881.00 ^a	876.33 ^a	879.00 ^a	5.63	<0.001	<0.001
Feed conversion ratio (g feed/g egg)								
8-12 weeks	3.48 ^a	2.72 ^c	2.49 ^d	2.86 ^c	3.00 ^b	0.03	<0.001	<0.001
12-16 weeks	3.28 ^a	2.70 ^c	2.53 ^d	2.54 ^d	2.87 ^b	0.02	<0.001	<0.001
8-16 weeks	3.38 ^a	2.71 ^c	2.51 ^d	2.70 ^c	2.94 ^b	0.02	<0.001	<0.001

^{a-e} Means in the same row with different superscripts differ significantly ($p < 0.05$). SEM: standard error of the mean.

Source: Aziz et al. (2020)

การศึกษาของ Reda et al. (2020) พบว่าการเสริม DL-methionine ในระดับ 0.1–0.3% สามารถช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นไข่ (FCR) ได้อย่างมีนัยสำคัญ แม้ว่าจะไม่มีผลกระทบต่อปริมาณการกินอาหารและน้ำหนักไข่อย่างชัดเจน (Table 3) แสดงว่าเมไทโอนีนมีความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้สารอาหาร โดยมีบทบาทในการส่งเสริมกระบวนการเมตาบอลิซึม (National Research Council, 1994; McDonald et al., 2011) มากกว่าการเพิ่มผลผลิตโดยตรงในช่วงอายุของนกกระทา

Table 3 Productive performance of Japanese Quails at 6 weeks

Parameter	A1 (Control)	B2 (0.1%)	C2 (0.2%)	D4 (0.3%)	SEM	p-value
Egg Weight (g)	10.2 ^c	10.9 ^b	11.5 ^a	11.3 ^{ab}	0.3	-
Feed Intake (g/bird)	520.1	525.3	528.8	527.1	1.8	ns
Feed conversion ratio	3.28 ^a	3.12 ^b	3.01 ^c	3.05 ^{bc}	0.05	<0.05

treatments: A1 (Control): Basal diet without methionine supplementation in the diet; B2: Basal diet + 0.1% DL-methionine; C3: Basal diet + 0.2% DL-methionine; D4: Basal diet with 0.3% DL-methionine.

ns = not significant ($p>0.05$); SEM = standard error of the mean.

Source: Reda et al. (2025)

Table 4 Effect of adding choline and betaine to low methionine diets on performance in laying quails (n = 150).

Parameters	Treatments						S.E.M	P-value
	C	LM	LMC	LMCB	LMCB1	LMCB2		
Egg weight (g)	12.39	11.68	12.16	12.42	12.14	12.45	0.198	0.143
Feed intake (g/quail/d)	33.45	31.86	33.60	34.54	33.37	33.08	0.643	0.156
Feed conversion ratio	3.01	2.97	3.03	3.09	3.00	2.91	0.079	0.741

C: 0.45% methionine; LM: 0.30% methionine; LMC: 0.30% methionine + 0.15% choline; LMB: 0.30% methionine + 0.20% betaine; LMCB1: 0.30% methionine + 0.075% choline + 0.10% betaine; LMCB2: 0.30% methionine + 0.15% choline + 0.20% betaine.

Source: Gul et al. (2023)

นอกจากนี้ Gul et al. (2023) รายงานว่า การลดระดับเมไธโอนีนในอาหารลงเหลือ 0.30% ไม่ส่งผลกระทบต่อสมรรถภาพการผลิตไข่ (Table 4) ในกรณีที่มีการเสริมสารกลุ่มเมทิล เช่น โคลีนและเบทาอีน ซึ่งเป็นหลักฐานแสดงว่าสารเหล่านี้มีบทบาททดแทนเมไธโอนีนในบางส่วนได้ และอาจช่วยลดความต้องการในการใช้เมไธโอนีนในอาหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (National Research Council, 1994)

สรุป

กลุ่มนกอรรถาที่ได้รับอาหารที่ปราศจากเมไธโอนีน (0%) จะมีประสิทธิภาพการผลิตที่ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ระดับความเข้มข้นพื้นฐานที่ 0.45–0.50% เพียงพอต่อการรักษาสมรรถนะการผลิตให้เป็นปกติ แต่อย่างไรก็ตามพบว่า การเพิ่มระดับความเข้มข้นของเมไธโอนีนไปจนถึง 1.50% จะเป็นจุดที่ให้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด โดยช่วยเพิ่มน้ำหนักไข่อย่างมีนัยสำคัญและทำให้อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นไข่ดีที่สุด การใช้อาหารที่มีความเข้มข้นของเมไธโอนีนสูงเกินกว่านี้ (2.50–3.50%) ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์เพิ่มเติมต่อน้ำหนักไข่ ซ้ำยังส่งผลเสียต่ออัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นไข่

เอกสารอ้างอิง

- Alagawany, M., El-Hindawy, M. M., Attia, A. I., Farag, M. R., and El-Hack, M. E. A. (2021). Nutrient requirements of broiler chickens: A review. **International Journal of Veterinary Science**, 10(2), 104-110. <https://doi.org/10.47278/journal.ijvs/2020.030>
- Aziz, T., Tariq, M., Ullah, N., Sarwar, M. I., Naqvi, S. N. H., and Tahir, M. (2025). “Effects of Methionine Supplementation on Growth, Productivity, and Health Parameters in Japanese Quails (Coturnix Coturnix Japonica). Journal” of **Animal and Plant Research**, 2(3): 6–9.
- Gul, E. T., Olgun, O., Kılınc, G., Yıldız, A., and Sarmiento-García, A. (2023). Does the addition of choline and/or betaine to diets reduce the methionine requirements of laying quails? Assessment of performance and egg antioxidant capacity. **Poultry Science**, 102, Article 102816. <https://doi.org/10.1016/j.psj.2023.102816>
- Kullawong, S., Hongladdaporn, C., Kruttaka, S., Boonkong, S., Nakhonkhwang, K., Kanha, N., Konwong, N., Somsee, A., & Butwong, A. 2016. “Effect of Methionine Supplementation on Egg Production of Laying Japanese Quails”. **Khon Kaen Agriculture Journal**, 44(1): 482–487.
- McDonald, P., Edwards, R. A., Greenhalgh, J. F. D., Morgan, C. A., Sinclair, L. A., and Wilkinson, R. G. (2011). **Animal nutrition (7th ed.)**. Pearson.
- National Research Council. (1994). Nutrient requirements of poultry (9th rev. ed.). **National Academy Press**.
- Reda, F. M., Swelum, A. A., Hussein, E. O. S., Elnesr, S. S., Alhimaidei, A. R., and Alagawany, M. 2020. “Effects of Varying Dietary DL-Methionine Levels on Productive and Reproductive Performance, Egg Quality, and Blood Biochemical Parameters of Quail Breeders”. **Animals**, 10(10): 1839.